TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2010. gada 29. jūlijā *

Lieta C-214/09 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Tiesas Statūtu 56. pantam, ko 2009. gada 12. jūnijā iesniedza

Anheuser-Busch Inc., Sentluisa [*Saint Louis*] Misūri [*Missouri*] (Amerikas Savienotās Valstis), ko pārstāv V. fon Bomharda [*V. von Bomhard*] un B. Gēbels [*B. Goebel*], *Rechtsanwälte*,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

pārējie lietas dalībnieki —

Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv A. Foliārs-Mongirāls [*A. Folliard-Monguiral*], pārstāvis,

atbildētājs pirmajā instancē,

* Tiesvedības valoda — angļu.

Budějovický Budvar, národní podnik, Česke Budejovice [*České Budějovice*] (Čehijas Republika), ko pārstāv K. Čermaks [*K. Čermák*], *advokát*,

persona, kas iestājusies lietā pirmajā instancē.

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*] (referents), tiesneši K. Toadere [*C. Toader*], K. Šīmans [*K. Schiemann*], L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*] un Ž. Ž. Kāzels [*J.-J. Kasel*],

ģenerāladvokāts P. Kruss Viljalons [*P. Cruz Villalón*],
sekretāre S. Stremholma [*C. Strömholm*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2010. gada 11. maija tiesas sēdi,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Ar savu apelācijas sūdzību *Anheuser-Busch Inc.* (turpmāk tekstā — "*Anheuser-Busch*") lūdz atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2009. gada 25. marta spriedumu lietā T-191/07 *Anheuser-Busch*/ITSB — *Budějovický Budvar* ("BUDWEISER") (Krājums, II-691. lpp.; turpmāk tekstā — "pārsūdzētais spriedums"), ar kuru Pirmās instance tiesa ir noraidījusi tās prasību, kuras mērķis bija panākt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju otrās padomes 2007. gada 20. marta lēmuma (lieta R 299/2006-2; turpmāk tekstā — "strīdus lēmums"), ar kuru tika atteikta vārdiskas preču zīmes "BUDWEISER" reģistrācija, apmierinot pret to *Budějovický Budvar, národní podnik* (turpmāk tekstā — "*Budvar*") iesniegtos iebildumus, atcelšanu.

Atbilstošās tiesību normas

Regula (EK) Nr. 40/94

2 Padomes 1993. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.), kas piemērojama pamata lietā un kas vēlāk tika atcelta un aizstāta ar Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.), 8. panta ar virsrakstu "Relatīvs atteikuma pamatojums" 1. punktā ir paredzēts:

"Ja agrākas preču zīmes īpašnieks iebilst, pieprasīto preču zīmi nereģistrē:

a) ja tā ir identiska agrākajai preču zīmei un ja preces vai pakalpojumi, kam reģistrācija pieprasīta, ir identiski precēm vai pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem ir aizsargāta agrākā preču zīme;

b) ja tās identiskuma vai līdzības dēļ ar agrāko preču zīmi un preču vai pakalpojumu, ko aptver preču zīmes, identiskuma vai līdzības dēļ pastāv iespēja maldināt sabiedrību tajā teritorijā, kur ir aizsargāta agrākā preču zīme; iespēja maldināt ir asociāciju iespēja ar agrāko preču zīmi [b) ja tās identiskuma vai līdzības dēļ ar agrāko preču zīmi un preču vai pakalpojumu, ko aptver preču zīmes, identiskuma vai līdzības dēļ sabiedrībai tajā teritorijā, kurā ir aizsargāta agrākā preču zīme, pastāv to sajaukšanas iespēja; sajaukšanas iespēja ietver asociāciju iespēju ar agrāko preču zīmi]."

3 Atbilstoši Regulas Nr. 40/94 15. pantam ar virsrakstu "Kopienas preču zīmju izmantošana":

"1. Ja piecos gados pēc Kopienas preču zīmes reģistrācijas tās īpašnieks nav sācis šo preču zīmi Kopienā patiesi [faktiski] izmantot saistībā ar precēm vai pakalpojumiem, attiecībā uz ko tā ir reģistrēta, vai ja tās izmantošana ir pārtraukta uz nepārtrauktu piecu gadu laikposmu, uz Kopienas preču zīmi attiecina šajā regulā paredzētās sankcijas, ja vien šai neizmantošanai nav pamatotu iemeslu.

2. Pirmās daļas izpratnē par izmantošanu tiek uzskatīta arī:

a) Kopienas preču zīmes izmantošana tādā veidā, kas atšķiras zināmos elementos, kuri neizmaina preču zīmes atšķirīgumu [atšķirtspēju] no tās formas, kādā tā tikusi reģistrēta;

[..]."

4 Minētās regulas 42. panta 3. punktā ir paredzēts:

"Iebildumus jāformulē rakstveidā, un tajos jānorāda pamatojums. Iebildumus neuzskata par iesniegtiem līdz brīdim, kamēr nav samaksāta nodeva attiecībā uz iebildumiem. Biroja noteiktā termiņā persona, kas iebilst, lai pamatotu savu nostāju, var iesniegt savus faktus, pierādījumus un argumentus."

5 Regulas Nr. 40/94 43. panta 1.–3. punkta redakcija ir šāda:

"1. Izskatot iebildumus, [ITSB] tā noteiktā termiņā lūdz puses, cik bieži tas vajadzīgs, iesniegt savus apsvērumus par citu pušu vai paša [ITSB] iesniegtiem materiāliem.

2. Pēc pieteikuma iesniedzēja lūguma agrākas Kopienas preču zīmes īpašnieks, kas iesniedzis savus iebildumus, apliecina, ka piecu gadu laikā, pirms Kopienas preču

zīmes pieteikuma publicēšanas, agrākā Kopienas preču zīme ir Kopienā faktiski izmantota saistībā ar precēm vai pakalpojumiem, uz ko [attiecībā uz kuriem] tā ir reģistrēta un ko šī persona uzskaita kā savu iebildumu pamatojumu [ar kuriem ir pamatoti iebildumi], vai arī norāda pamatotus tās neizmantošanas iemeslus, ar nosacījumu, ka agrākā Kopienas preču zīme tobrīd ir reģistrēta ne mazāk kā piecus gadus. Ja šāda apliecinājuma nav, iebildumus noraida. Ja agrākā preču zīme ir izmantota tikai saistībā ar daļu preču vai pakalpojumu, uz ko tā ir reģistrēta, iebildumu izskatīšanas nolūkos uzskata, ka tā ir reģistrēta tikai attiecībā uz šīm precēm vai pakalpojumiem.

3. Šā panta 2. punktu piemēro attiecībā uz 8. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētām agrākām [valsts] preču zīmēm, aizvietojot izmantošanu Kopienā ar izmantošanu tajā dalībvalstī, kur agrākā [valsts] preču zīme ir aizsargāta."

6 Regulas Nr. 40/94 IX daļas, kurā ietvertas procesuālās normas, 1. iedaļā ar virsrakstu "Vispārējie noteikumi" ir iekļauts 74. pants ar virsrakstu "Faktu pārbaude, ko Birojs veic pēc savas iniciatīvas", un tajā ir paredzēts:

"1. Lietas izskatīšanas procesa laikā [ITSB] izskata faktus pēc savas iniciatīvas, tomēr [..] procesos, kas attiecas uz relatīvu pamatu reģistrācijas noraidīšanai [reģistrācijas relatīviem atteikuma pamatojumiem], [ITSB] aprobežojas ar [veic tikai] faktu, pierādījumu un argumentu [pamatu un prasību], ko puses iesniegušas, pārbaudi.

2. [ITSB] var neņemt vērā faktus vai pierādījumus, ko attiecīgās puses nav iesniegušas laicīgi."

7 Atbilstoši minētās regulas 76. panta 1. punktam:

"Lietas izskatīšanas procesā [ITSB] pierādījumus sniedz vai iegūst [Visos procesos Birojā pierādījumu savākšanas pasākumus cita starpā var veikt šādi]:

a) uzklausot puses;

b) lūdzot informāciju;

c) uzrādot dokumentus un lietiskos pierādījumus [paraugus];

d) uzklausot lieciniekus;

e) no ekspertu atzinumiem;

f) no rakstveida paziņojumiem, kas apstiprināti ar zvērestu vai [svinīgu solījumu] vai ar līdzīgām sekām [ar apliecinājumu, kas ir līdzīga iedarbība] atbilstoši tās valsts likumiem, kurā paziņojums sastādīts [sniegts]."

1995. gada īstenošanas regula

8 Komisijas 1995. gada 13. decembra Regulas (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Regulu Nr. 40/94 (OV L 303, 1. lpp.; turpmāk tekstā — "1995. gada īstenošanas regula"), 16. noteikumā ir paredzēts:

"1. Ikviens paziņojums par iebildumiem var ietvert konkrētus faktus, pierādījumus un argumentus iebildumu pamatojumam, kam pievienoti attiecīgie papilddokumenti.

2. Ja iebildumus pamato ar agrāku zīmi, kas nav Kopienas preču zīme, paziņojumam par iebildumiem vēlams pievienot pierādījumus par šīs agrākās zīmes reģistrāciju vai iesniegšanu, tādus kā reģistrācijas apliecību. [..]

3. Precīzas ziņas par faktiem, pierādījumiem un argumentiem un citiem papilddokumentiem, kā norādīts šā noteikuma 1[.] punktā, un pierādījumus, kā norādīts šā noteikuma 2[.] punktā, ja tie nav iesniegti kopā ar paziņojumu par iebildumiem vai sekojoši tam, var iesniegt tādā termiņā pēc iebildumu procedūru uzsākšanas, kā [ITSB] var noteikt, ievērojot 20. noteikuma 2[.] punktu."

9 Atbilstoši 1995. gada īstenošanas regulas 20. noteikuma 2. punktam:

"Ja paziņojums par iebildumiem neietver faktu, pierādījumu un argumentu sīku izklāstu, kā norādīts 16. noteikuma 1[.] un 2[.] punktā, [ITSB] uzaicina oponējošo [iebildumu iesniedzēju] pusi iesniegt šādas sīkas ziņas [ITSB] noteiktajā laikā. Jebkurus oponējošās [iebildumu iesniedzējas] puses iesniegumus dara zināmus pieteicējam, kuram dod iespēju sniegt atbildi [ITSB] noteiktajā termiņā."

10 1995. gada īstenošanas regula tika grozīta ar Komisijas 2005. gada 29. jūnija Regulu (EK) Nr. 1041/2005 (OV L 172, 4. lpp.; turpmāk tekstā — "2005. gada īstenošanas regula"), kas stājusies spēkā 2005. gada 25. jūlijā.

11 2005. gada īstenošanas regulas 18. noteikuma 1. punktā ir noteikts:

"Kad [Ja] iebildums ir atzīts par pieļaujamu [pieņemamu] saskaņā ar 17. noteikumu, [ITSB] nosūta paziņojumu visām pusēm par to, ka iebilduma procedūra uzskatāma par uzsāktu divus mēnešus pēc paziņojuma saņemšanas. Šo periodu var pagarināt līdz pat 24 mēnešiem, ja abas puses iesniedz lūgumu par šādu pagarinājumu pirms minētā laikposma beigām."

12 2005. gada īstenošanas regulas 19. noteikumā ir paredzēts:

"1. Līdz [ITSB] noteiktam termiņam, kas ilgst vismaz 2 mēnešus no dienas, kad iebilduma procedūru uzskata par uzsāktu saskaņā ar 18. noteikuma 1. punktu, [ITSB] dod iespēju iebilduma iesniedzējai pusei iesniegt faktus, pierādījumus un argumentāciju, kas pamato iebildumu, vai papildināt faktus, pierādījumus vai argumentāciju, kas jau ir iesniegti saskaņā ar 15. noteikuma 3. punktu.

2. Šā noteikuma 1. punktā minētajā termiņā iebilduma iesniedzēja puse sniedz arī pierādījumus par tās agrākās zīmes vai agrāko tiesību pastāvēšanu, spēkā esamību un aizsardzības apjomu, kā arī pierādījumus par to, ka tai ir tiesības iesniegt iebildumu. Jo īpaši iebilduma iesniedzēja puse iesniedz šādus pierādījumus:

a) ja iebildums pamatots ar preču zīmi, kas nav Kopienas preču zīme, lai pierādītu, ka tā ir iesniegta reģistrācijai vai reģistrēta, iesniedz šādus dokumentus:

[..]

ii) ja preču zīme ir reģistrēta, attiecīgās reģistrācijas apliecības kopiju un attiecīgā gadījumā pēdējās atjaunošanas [pagarināšanas] apliecības kopiju, kas norāda, ka preču zīmes aizsardzības laiks pārsniedz 1[.] punktā noteikto termiņu un visus tā pagarinājumus, vai līdzvērtīgus dokumentus no iestādes, kas preču zīmi ir reģistrējusi;

[..]

4. [ITSB] neņem vērā rakstiskus iesniegumus [rakstveida apsvērumus] vai dokumentus, vai to daļas, kas [ITSB] noteiktajā termiņā nav iesniegti vai nav pārtulkoti procedūras valodā."

Tiesvedības priekšvēsture

13 Tiesvedības, kas norisinājās Pirmās instances tiesā, priekšvēsture, kā tā izriet no pārsūdzētā sprieduma, var tikt apkopota šādi.

14 *Anheuser-Busch* 1996. gada 1. aprīlī iesniedza ITSB pieteikumu reģistrēt kā Kopienas preču zīmi vārdisku apzīmējumu "budweiser" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 32. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un atbilst šādam aprakstam: "alus, els, porteris, alkoholiskie un bezalkoholiskie iesala dzērieni".

15 *Budvar*, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktu, 1999. gada 28. septembrī iesniedza iebildumus par reģistrācijai pieteiktās preču zīmes reģistrāciju attiecībā uz visām konkrētajām precēm, pirmkārt, izvirzot trīs preču zīmju esamību, proti:

— starptautiska vārdiska preču zīme "BUDWEISER" (R 238 203) (turpmāk tekstā — "preču zīme R 238 203"), kura reģistrēta attiecībā uz "visu veidu alu" un kura ir aizsargāta Vācijā, Austrijā, Beniluksa valstīs un Itālijā,

— starptautiska grafiska preču zīme, kas ietver vārdus "Budweiser Budvar", (Nr. 674 530) (turpmāk tekstā — "preču zīme Nr. 674 530"), kura reģistrēta attiecībā uz "iesalu" un "alu" un kura ir aizsargāta Austrijā, Beniluksa valstīs, Francijā un Itālijā, kā arī

— starptautiska grafiska preču zīme, kas ietver vārdus "Budweiser Budvar", (Nr. 614 536) (turpmāk tekstā — "preču zīme Nr. 614 536"), kura reģistrēta attiecībā uz "alu" un kura ir aizsargāta Vācijā, Austrijā, Beniluksa valstīs, Francijā un Itālijā.

16 Otrkārt, *Budvar*, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punktu, atsaucas uz vairākiem cilmes vietas nosaukumiem, kuri ietver vārdu "budweiser".

17 Sākotnēji ITSB termiņu, kurā *Budvar* bija jāiesniedz fakti, pierādījumi un argumenti savu iebildumu pamatojumam, bija noteicis līdz 2000. gada 24. jūnijam. Vēlāk šis termiņš tika pagarināts līdz 2002. gada 26. februārim. Dokumentus, kurus *Budvar* šajā sakarā nosūtīja pa telefaksu, ITSB pilnībā saņēma 2002. gada 27. februārī.

18 *Anheuser-Busch* 2002. gada 8. jūlijā saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 43. panta 2. un 3. punktu lūdza, lai *Budvar* iesniedz savu iebildumu atbalstam izvirzīto preču zīmju faktiskās izmantošanas pierādījumus.

19 *Budvar* uz šo lūgumu atbildēja ar 2002. gada 8. novembra vēstuli, termiņš, kuru ITSB šajā sakarā bija noteicis 2002. gada 10. septembra vēstulē, beidzās 2002. gada 11. novembrī.

20 Minētajā vēstulē *Budvar* skaidri atsaucās uz dokumentiem, kurus ITSB saņēma 2002. gada 27. februārī, kuru mērķis bija pierādīt cilmes vietu nosaukumu, kas ietver vārdu "budweiser" izmantošanu, un uzskatīja, ka šie dokumenti ir attiecināmi tostarp uz agrāko starptautisko vārdisko preču zīmi "BUDWEISER" (R 238 203).

21 ITSB Iebildumu nodaļā *Budvar* savu 2004. gada 21. janvāra apsvērumu pielikumā turklāt iesniedza dokumentu, kuru izdevusi *Organisation mondiale de la propriété intellectuelle* [Pasaules Intelektuālā īpašuma organizācija] (*OMPI*), apliecinot, ka preču zīmes R 238 203 reģistrācija tika pagarināta 2000. gada 5. decembrī (turpmāk tekstā — "pagarināšanas apliecība").

22 Ar pirmo 2004. gada 10. jūnija lēmumu Iebildumu nodaļa apmierināja *Budvar* iesniegtos iebildumus, būtībā uzskatot, ka starp reģistrācijai pieteikto preču zīmi un agrāko starptautisko grafisko preču zīmi Nr. 674 530 pastāvot sajaukšanas iespēja Austrijā un Francijā.

23 Ar 2005. gada 11. jūlija vēstuli ITSB Apelāciju otrā padome pieņēma *Anheuser-Busch* apelācijas sūdzību par 2004. gada 10. jūnija lēmumu, pamatojot, ka preču zīme Nr. 674 530 abās iepriekš minētajās dalībvalstīs tika aizsargāta tikai pēc attiecīgās Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas, un nodeva lietu atkārtotai izskatīšanai Iebildumu nodaļā.

24 Ar otro lēmumu 2005. gada 22. decembrī Iebildumu nodaļa no jauna apmierināja *Budvar* iesniegtos iebildumus. Uzskatot, ka preču zīmes R 238 203 izmantošanas pierādījums esot nepietiekams, tā savu pārbaudi attiecināja tikai uz preču zīmi Nr. 614 536 un šajā sakarā nolēma ņemt vērā *Budvar* savu iebildumu pamatojumam iesniegtos dokumentus. Secinājumā Iebildumu nodaļa būtībā uzskatīja, ka starp reģistrācijai pieteikto preču zīmi un minēto agrāko preču zīmi pastāvot sajaukšanas iespēja Vācijā, Austrijā, Beniluksa valstīs, Francijā un Itālijā.

25 Ar strīdus lēmumu ITSB Apelāciju otrā padome *Anheuser-Busch* apelācijas sūdzību par 2005. gada 22. decembra lēmumu noraidīja.

26 Pretēji Iebildumu nodaļai tā uzskatīja, ka preču zīme R 238 203 var tikt ņemta vērā, pamatojoties uz *Budvar* iesniegtajiem dokumentiem, secinot, ka ir iesniegti šīs preču zīmes faktiskās izmantošanas pierādījumi.

27 Apelāciju padome secināja, ka attiecībā uz "alu, elu, porteri, alkoholiskiem iesala dzērieniem" iebildumus varot apmierināt, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta a) apakšpunktu, un ka attiecībā uz pārējām precēm ("bezalkoholiskiem dzērieniem"), ņemot vērā preču zīmju identiskumu un acīmredzamo preču līdzību, iebildumus varot pieņemt attiecībā uz šīm precēm, pamatojoties uz minētās [regulas 8.] panta 1. punkta b) apakšpunktu.

Tiesvedība Pirmās instances tiesā un pārsūdzētais spriedums

28 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas [tagad — Vispārējā tiesa] kancelejā iesniegts 2007. gada 31. maijā, *Anheuser-Busch* cēla prasību, kuras mērķis bija panākt strīdus lēmuma atcelšanu.

29 ITSB un *Budvar* lūdza prasību noraidīt.

30 Tā kā *Anheuser-Busch* savā apelācijas sūdzībā atsaucas tikai uz noteiktām pārsūdzētā sprieduma daļām, turpmāk tiks izskatītas tikai šīs daļas.

31 Ar otro pamatu, kas attiecas uz Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punkta pārkāpumu, *Anheuser-Busch* tostarp pārmetot Apelāciju padomei, ka tā nav noraidījusi pagarināšanas apliecību, jo šo dokumentu *Budvar* esot iesniedzis 2004. gada 21. janvārī.

32 Šajā sakarā Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 63.–71. punktā nosprieda, pirmkārt, ka pret strīdus lēmumu nevarot izvirzīt Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punkta pārkāpumu, jo no strīdus lēmuma neizriet, ka Apelāciju padome būtu uzskatījusi, ka pagarināšanas apliecība netika iesniegta laicīgi, un ka tā minēto normu būtu piemērojusi, lai varētu to ņemt vērā, un, otrkārt, ka pārsūdzētā sprieduma 78. un 79. punktā norādīto iemeslu dēļ minētā apliecība ir iesniegta laicīgi.

33 Minētajā 78. un 79. punktā Pirmās instances tiesa it īpaši uzskatīja, ka, lai gan no 1995. gada īstenošanas regulas 16. noteikuma, lasot to kopsakarā ar 20. noteikumu, izriet, ka ITSB ir tiesības lūgt pierādījumu par agrākās preču zīmes reģistrācijas pagarināšanu, ja tas ir iesniegts pēc datuma, kurā iesniegts paziņojums par iebildumiem, minētā 20. noteikuma 2. punktā iebildumu iesniedzējam nav noteikts pienākums šādu pierādījumu iesniegt pēc savas iniciatīvas un tajā nav precizēts arī, ka ITSB dokuments ir jānoraida, ja tas ITSB zināšanai ir iesniegts novēloti.

34 Runājot par 1995. gada īstenošanas regulas 20. noteikuma 2. punktu, Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 73. punktā nosprieda arī, ka atbilstoši Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punktam ITSB ir piešķirta rīcības brīvība attiecībā uz tādu elementu ņemšanu vērā, kas iesniegti pēc termiņa beigām, un ka minētā norma nevar tikt interpretēta tādējādi, ka šī interpretācija būtu pretēja tam, kas skaidri izriet no minētās regulas formulējuma.

35 Pakārtoti pārsūdzētā sprieduma 74.–77. punktā Pirmās instances tiesa uzskatīja, ka, ņemot vērā Tiesas judikatūrā ietverto tiesiskās drošības principu, ar 2005. gada īstenošanas regulu 1995. gada īstenošanas regulā ieviestās normas, it īpaši tās 19. noteikuma 4. punkts, nevar tikt piemērotas ar atpakaļejošu spēku izskatāmajā lietā.

36 Līdz ar to Pirmās instances tiesa noraidīja *Anheuser-Busch* izvirzīto otro pamatu kā nepamatotu.

37 Ar trešo pamatu, kas attiecas uz Regulas Nr. 40/94 43. panta 2. un 3. punkta pārkāpumu, *Anheuser-Busch* norādīja, ka *Budvar* iesniegtie fakti bija nepietiekami, lai pierādītu preču zīmes R 238 203 faktisko izmantošanu.

38 Pēc tam, kad pārsūdzētā sprieduma 99.–105. punktā tika atgādināta judikatūra saistībā ar faktiskās izmantošanas jēdziena interpretāciju, šī paša sprieduma 106. punktā Pirmās instances tiesa konstatēja, ka izskatāmajā lietā Apelāciju padome uzskatīja, ka "*Budvar* iesniegtie pierādījumi noteikti bija pietiekami, lai pierādītu [..] preču zīmes [R 238 203] faktisko izmantošanu," un ka minētā padome esot atsaukusies it īpaši uz reklāmām, kurās ir redzami *Budvar* alus attēli, uz kuriem ir izvietota "BUDWEISER" preču zīme, uz rēķiniem, kas ir adresēti klientiem Vācijā un Austrijā, un uz faktu, ka šie dokumenti attiecas uz nozīmīgo laikposmu Regulas Nr. 40/94 43. panta 2. un 3. punkta izpratnē.

39 Pirmām kārtām attiecībā uz reklāmām, kas publicētas Austrijas žurnālā un Vācijas žurnālos, kuras *Budvar* ITSB iesniedza 2002. gada 8. novembrī, pārsūdzētā sprieduma 110. punktā Pirmās instances tiesa konstatēja, ka *Anheuser-Busch* neapstrīdēja, ka šie dokumenti sniedz pierādījumus attiecībā uz preču raksturu (alus), vietu (Vācija un Austrija), kā arī laiku (attiecībā uz Austriju — 1995. gads, un attiecībā uz Vāciju — no 1996. līdz 1998. gadam), kas saistīts ar vārda "budweiser" izmantošanu. Tajā pašā 110. punktā Pirmās instances tiesa piebilda, ka *Anheuser-Busch* neapstrīd arī to, ka vārda "budweiser" izmantošana dažādos veidos, kas pielietoti *Budvar* iesniegtajās reklāmās, var tikt attiecināta uz preču zīmi R 238 203.

40 Turklāt, runājot par reklāmām un rēķiniem, kurus ITSB pilnībā saņēma 2002. gada 27. februārī, pārsūdzētā sprieduma 111. punktā Pirmās instances tiesa norādīja, ka *Budvar* šos dokumentus nosūtīja, lai pierādītu cilmes vietas nosaukumu, kuros ietverts vārds "budweiser", izmantošanu, bet ka savā 2002. gada 8. novembra vēstulē, kurā ir sniegta atbilde uz *Anheuser-Busch* lūgumu pierādīt *Budvar* iebildumu atbalstam izvirzīto preču zīmju faktisko izmantošanu, *Budvar* skaidri atsaucās uz minētajiem dokumentiem, uzskatot, ka tie ir attiecināmi arī uz preču zīmi R 238 203.

41 Šajā sakarā pārsūdzētā sprieduma 112. punktā Pirmās instances tiesa uzskatīja, ka *Anheuser-Busch* Pirmās instances tiesā neapstrīd faktu, ka attiecīgie dokumenti attiecas uz preču zīmes R 238 203 izmantošanu, un ka *Anheuser-Busch* neapstrīd arī faktu, ka šie dokumenti sniedz pierādījumus attiecībā uz minētās preču zīmes izmantošanas vietu, laiku un apjomu, elementiem, kuri, pēc Pirmās instances tiesas domām, tostarp skaidri izriet no minētajiem dokumentiem.

42 Visbeidzot pārsūdzētā sprieduma 114. punktā attiecībā uz *Anheuser-Busch* argumentu, saskaņā ar kuru Apelāciju padomei būtu bijis jābalstās uz citiem apsvērumiem, piemēram, preču zīmes R 238 203 izmantošanas raksturu Vācijā un Austrijā, Pirmās instances tiesa nosprieda, ka šajā sakarā pietiek norādīt, ka Apelāciju padome pamatojās uz reklāmām, kurās ir redzami *Budvar* "alus" attēli, uz kuriem ir izvietota minētā agrākā preču zīme. Pirmās instances tiesa arī uzskatīja, ka tās izmantošanas raksturs, proti, tiktāl, ciktāl ir izdarīta atsauce uz alu, izrietot gan no *Budvar* iesniegtajām reklāmām, gan rēķiniem, un ka, atsaucoties uz rēķiniem, Apelāciju padome netieši, bet obligāti ir ņēmusi vērā šo pašu izmantošanas raksturu.

43 Līdz ar to Pirmās instances tiesa trešo *Anheuser-Busch* izvirzīto pamatu noraidīja kā nepamatotu.

44 Tādējādi Pirmās instances tiesa prasību atcelt tiesību aktu noraidīja pilnībā.

Lietas dalībnieku prasījumi

45 Ar savu apelācijas sūdzību *Anheuser-Busch* lūdz Tiesu:

— atcelt pārsūdzēto spriedumu,

— piespriest [ITSB] atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

46 ITSB un *Budvar* lūdz noraidīt apelācijas sūdzību un piespriest *Anheuser-Busch* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par apelācijas sūdzību

47 Savas apelācijas sūdzības pamatojumā *Anheuser-Busch* izvirza trīs pamatus, no kuriem pirmais attiecas uz Regulas Nr. 40/94 42. panta 3. punkta, lasot to kopsakarā ar 1995. gada īstenošanas regulas 16. noteikuma 1. un 3. punktu un 20. noteikuma 2. punktu, otrais — uz Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punkta un trešais — uz šīs pēdējās minētās regulas 43. panta 2. un 3. punkta pārkāpumu.

Par pirmo pamatu, kas attiecas uz Regulas Nr. 40/94 42. panta 3. punkta, lasot to kopsakarā ar 1995. gada īstenošanas regulas 16. noteikuma 1. un 3. punktu un 20. noteikuma 2. punktu, pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

48 Ar savu pirmo pamatu *Anheuser-Busch* apgalvo, ka Pirmās instances tiesas pārsūdzētā sprieduma 78. un 79. punktā veiktajā Regulas Nr. 40/94 42. panta 3. punkta interpretācijā ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā.

49 Pēc tās domām, šī interpretācija ir tieši pretēja Pirmās instances tiesas agrākajai judikatūrai, kā arī ITSB jau vairākus gadus pastāvīgajai praksei, precīzāk, līdz šīs judikatūras un šīs prakses kodifikācijai 2005. gada īstenošanas regulas 19. noteikumā.

50 No Pirmās instances tiesas 2005. gada 20. aprīļa sprieduma lietā T-318/03 *Atomic Austria*/ITSB — *Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil* ("ATOMIC BLITZ") (Krājums, II-1319. lpp.) un 2006. gada 13. septembra sprieduma lietā T-191/04 *MIP Metro*/ITSB — *Tesco Stores* ("METRO") (Krājums, II-2855. lpp.) izrietot, ka Pirmās instances tiesa tāpat kā ITSB uzskatīja, ka, ja iebildumu iesniedzējam savu iebildumu pamatojumam tiek lūgts iesniegt faktus, pierādījumus un argumentus, tam esot pienākums to izdarīt ITSB noteiktajā termiņā, un ka šis pienākums attiecoties uz agrākās preču zīmes reģistrācijas pagarināšanas pierādījumu, ja tā pa šo laiku ir tikusi pagarināta, ja vien šis pierādījums neizriet ne no viena iebildumu rakstam pievienotajiem dokumentiem.

51 ITSB pastāvīgā prakse, kas nozīmē lūgt, lai laicīgi tiktu iesniegts pagarināšanas pierādījums, esot likusi grozīt šīs vadlīnijas, un pēc tam kodificēt 2005. gada īstenošanas regulas 19. noteikuma 2. punkta a) apakšpunkta ii) daļu.

52 Šādos apstākļos, neatzīstot pienākumu, kas bija *Budvar*, iesniegt preču zīmes R 238 203 pagarināšanas apliecību datumā, kurā bija jāiesniedz fakti, pierādījumi un argumenti iebildumu pamatojumam, proti, 2002. gada 26. februārī, Pirmās instances tiesa esot nonākusi pie kļūdaina secinājuma, saskaņā ar kuru Apelāciju padome brīvi varēja izvērtēt, vai šī novēloti iesniegtā apliecība ir vai nav jāņem vērā.

53 ITSB atbild, ka Pirmās instances tiesas secinājumi ir tiesiski pamatoti, jo, ja atbilstoši 1995. gada īstenošanas regulas 16. un 20. noteikumam pašam [ITSB] vai vienam no iebildumu procesa dalībniekiem bija tiesības lūgt agrāko tiesību, kuru termiņš būtu beidzies procesa laikā, pagarināšanas pierādījumu, tas nenozīmējot, kā to turklāt apstiprinot arī *Anheuser-Busch* norādītā Pirmās instances tiesas judikatūra, ka šo agrāko tiesību īpašniekam būtu pienākums pēc savas iniciatīvas iesniegt pagarināšanas apliecību.

54 ITSB turklāt atgādina, ka sākotnēji Iebildumu nodaļas noteiktais termiņš pierādījumu iebildumu, kas iesniegti 1999. gada 28. septembrī, pamatojumam iesniegšanai bija 2000. gada 24. jūnijs un ka preču zīmes R 238 203 reģistrācija bija jāpagarina tikai vēlākais 2000. gada 5. decembrī. Neviena 1995. gada īstenošanas regulas norma neprasot pierādījumu nākotnes notikumam, izskatāmajā gadījumā — pierādījumu par minēto pagarināšanu. Lai gan sākotnēji paredzētais termiņš vēlāk tika pagarināts līdz 2002. gada 26. februārim, Iebildumu nodaļa neesot skaidri lūgusi, lai reģistrācijas pagarināšanas pierādījums tiktu iesniegts šajā termiņā.

55 *Budvar* norāda, ka tās iebildumu rakstam bija pievienoti pielikumi, kuros bija ietverti detalizēti pamatojoši dokumenti un noteikts skaits pierādījumu, kuri aptvēra preču zīmes R 238 203 reģistrācijas apliecību, kas pierāda šīs preču zīmes spēkā esamību iebildumu raksta iesniegšanas datumā. Tādējādi tā esot izpildījusi savu pienākumu "savu iebildumu pamatojumam iesniegt faktus, pierādījumus un argumentus" un tai pēc iebilduma raksta iesniegšanas nav bijis pienākuma iesniegt pagarināšanas apliecību.

Tiesas vērtējums

56 Ar pirmo pamatu *Anheuser-Busch* būtībā apgalvo, ka pretēji tam, ko Pirmās instances tiesa nosprieda pārsūdzētā sprieduma 79. punktā, ka no Regulas Nr. 40/94 42. panta 3. punkta, lasot to kopsakarā ar 1995. gada īstenošanas regulas 16. noteikuma 1. un 3. punktu un 20. noteikuma 2. punktu, izriet, ka iebildumu iesniedzējam pēc savas iniciatīvas kopā ar citiem faktiem, pierādījumiem un argumentiem, kas iesniegti iebildumu pamatojumam, ir jāiesniedz pierādījums par agrākās preču zīmes, kura īpašnieks tas ir un kura izvirzīta atbilstoši Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punktam, reģistrācijas pagarināšanu ITSB atbilstoši Regulas N. 40/94 42. panta 3. punktam noteiktajā termiņā, gadījumā, ja šāda reģistrācijas pagarināšana notiktu pēc iebilduma raksta iesniegšanas datuma, bet pirms minētā termiņa beigām.

57 Šajā sakarā ir jāsecina, ka, kā nosprieda arī Pirmās instances tiesa, nedz Regulas Nr. 40/94 42. panta 3. punktā, nedz 1995. gada īstenošanas regulas 16. noteikuma 1. un 3. punktā un 20. noteikuma 2. punktā nav precizēts, kuri ir tie fakti, pierādījumi un argumenti, kuri iebildumu pamatojumam ir jāiesniedz atbilstoši Regulas Nr. 40/94 42. panta 3. punktam noteiktajā termiņā.

58 It īpaši minētajās tiesību normās nav ietverta neviena norāde tādā izpratnē, ka iebildumu iesniedzējam pēc savas iniciatīvas un minētajā termiņā būtu jāiesniedz izvirzītās agrākās preču zīmes reģistrācijas pagarināšanas pierādījums gadījumā, ja šī pagarināšana ir jāveic pēc iebildumu raksta iesniegšanas.

59 Turklāt un katrā ziņā pretēji tam, ko apgalvo *Anheuser-Busch*, šāda interpretācija neizriet nedz no Pirmās instances tiesas judikatūras, it īpaši no iepriekš minētajiem spriedumiem lietā *Atomic Austria*/ITSB — *Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil* ("ATOMIC BLITZ") un *MIP Metro*/ITSB — *Tesco Stores* ("METRO"), nedz no pastāvīgās ITSB prakses pirms 2005. gada īstenošanas regulas pieņemšanas.

60 Lietās, kurās pasludināti šie abi Pirmās instances tiesas spriedumi, ITSB skaidri ir lūdzis, lai iebildumu iesniedzējs iesniegtu agrāko preču zīmju reģistrācijas pagarināšanas pierādījumu termiņā, kas noteikts atbilstoši Regulas Nr. 40/94 42. panta 3. punktam, gadījumā, kurā šī pagarināšana bija jāveic pirms minētā termiņa beigām. Šajās lietās jautājums tātad nebija par to, vai iebildumu iesniedzējam šāds pierādījums bija jāiesniedz pēc savas iniciatīvas. Turpretī šajā lietā šis jautājums rodas, jo ir skaidrs, ka izskatāmajā lietā ITSB iebildumu iesniedzējam nav skaidri lūdzis iesniegt šādu pierādījumu.

61 Turklāt iepriekš minētajā spriedumā lietā *Atomic Austria*/ITSB — *Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil* ("ATOMIC BLITZ") Pirmās instances tiesa nosprieda, ka, pat ja būtu izteikts skaidrs lūgums atbilstoši Regulas Nr. 40/94 42. panta 3. punktam iesniegt agrākās preču zīmes reģistrācijas pagarināšanas pierādījumu, ITSB iebildumus nevarētu noraidīt tādēļ, ka šāds pierādījums nav iesniegts.

62 Iepriekš minētā sprieduma lietā *Atomic Austria*/ITSB — *Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil* ("ATOMIC BLITZ") 40. punktā Pirmās instances tiesa nosprieda, ka iebildumu iesniedzējs var brīvi izvēlēties tādu pierādījumu savu iebildumu atbalstam,

ko tas uzskata par derīgu iesniegšanai ITSB, un ka pēdējam minētajam ir pienākums pārbaudīt visus sniegtos pierādījumus, lai izdarītu secinājumu, vai tie faktiski pierāda agrākas preču zīmes reģistrāciju vai pieteikšanu, un tas nevar no paša sākuma noraidīt vienu pierādījumu veidu kā nepieņemamu tā formas dēļ. Turklāt šī paša sprieduma 46. punktā Pirmās instances tiesa uzskatīja, ka iebildumu rakstam pievienotie preču zīmju reģistra izraksti ļauj, no vienas puses, noteikt agrāko preču zīmju aizsardzības beigu datumu un, no otras puses, secināt, ka četras no piecām agrākām preču zīmēm Apelāciju padomes lēmuma pieņemšanas brīdī bija spēkā.

63 Iepriekš minētā sprieduma lietā *MIP Metro*/ITSB — *Tesco Stores* ("METRO") 46. punktā Pirmās instances tiesa nosprieda, ka, ja iebildumu iesniedzējs nav iesniedzis agrākās preču zīmes reģistrācijas pagarināšanas pierādījumu, ko ITSB lūdzis atbilstoši Regulas Nr. 40/94 42. panta 3. punktam, ITSB ir pieļāvis divkāršu kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatot, pirmkārt, ka Iebildumu nodaļa nevar ņemt vērā agrākās preču zīmes reģistrācijas spēkā esamības izbeigšanos, pirms tā pieņem lēmumu par iebildumiem, un, otrkārt, ka Iebildumu nodaļa nebija tiesīga lūgt sniegt informāciju par agrākās preču zīmes reģistrācijas pagarināšanu pēc sākotnējās pierādījumu iesniegšanas.

64 Pretēji tam, ko apgalvo *Anheuser-Busch* un katrā ziņā, nešķiet arī, ka pirms 2005. gada īstenošanas regulas pieņemšanas bija izveidota ITSB pastāvīgā prakse tādā izpratnē, ka iebildumu iesniedzējam pēc savas iniciatīvas bija jāiesniedz agrākās preču zīmes reģistrācijas pagarināšanas pierādījums kopā ar citiem faktiem, pierādījumiem un argumentiem, kas iebildumu pamatojumam jāiesniedz termiņā, ko ITSB šajā sakarā noteicis atbilstoši Regulas Nr. 40/94 42. panta 3. punktam.

65 Šajā sakarā ir jākonstatē, ka ITSB Apelāciju otrās padomes 2003. gada 9. jūlija lēmumā, kas tika izskatīts lietā, kurā pasludināts iepriekš minētais spriedums lietā *Atomic Austria*/ITSB — *Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil* ("ATOMIC BLITZ"), šī padome iebildumus noraidīja tādēļ, ka noteiktajā termiņā netika iesniegts agrākās preču

zīmes reģistrācijas pagarināšanas pierādījums, norādot, ka šāds pierādījums skaidri un nepārprotami tika prasīts notā, kas bija pievienota ITSB iebildumu iesniedzējam atbilstoši Regulas Nr. 40/94 42. panta 3. punktam adresētai vēstulei.

66 Turpretī ITSB Apelāciju pirmās padomes 2004. gada 23. maija lēmumā, kas tika izskatīts lietā, kurā pasludināts iepriekš minētais spriedums lietā *MIP Metro*/ITSB — *Tesco Stores* ("METRO"), minētā padome apmierināja apelācijas sūdzību par Iebildumu nodaļas lēmumu, ar kuru tika noraidīti iebildumi tādēļ, ka, lai gan iebildumu iesniedzējs tika aicināts iesniegt agrākās preču zīmes reģistrācijas pagarināšanas pierādījumu, tas šo pierādījumu neiesniedza. Apelāciju padome uzskatīja, ka iebildumu iesniegšanas datumā un pat datumā, kurā pierādījumi tika prasīti, agrākās tiesības joprojām bija spēkā un ka līdz ar to iebildumu iesniedzējam nebija jāpierāda preču zīmes, kuras īpašnieks tas bija, reģistrācijas pagarināšana.

67 Pretēji tam, ko apgalvo *Anheuser-Busch*, no tā izriet arī, ka nešķiet, ka 2005. gada īstenošanas regulas 19. noteikuma 2. un 4. punkta normas var tikt ņemtas vērā izskatāmajā lietā, jo tās esot tikai Regulas Nr. 40/94 42. panta 3. punkta un 1995. gada īstenošanas regulas 16. noteikuma 1. un 3. punkta un 20. noteikuma 2. punkta interpretācijas, ko Pirmās instances tiesas veikusi, pamatojoties uz ITSB pastāvīgo praksi, kodifikācija.

68 Katrā ziņā, ja 2005. gada īstenošanas regulas minētās normas no to [pieņemšanas] brīža noteiktā mērā paredz iebildumu iesniedzējam skaidru pienākumu Regulas

Nr. 40/94 42. panta 3. punktā norādītajā termiņā iesniegt agrākās preču zīmes reģistrācijas pagarināšanas pierādījumu, tādējādi tās šajā sakarā ietver šajā pēdējā minētajā normā paredzētās vispārējās tiesību normas precizējumu, kura mērķis ir palielināt saimnieciskās darbības subjektu, kas iesaistīti iebildumu procesos ITSB, tiesisko drošību. Šādos apstākļos, kā pārsūdzētā sprieduma 76. punktā pamatoti nosprieda Pirmās instances tiesa, ar minēto īstenošanas regulu ieviestās jaunās tiesību normas nevar tikt piemērotas ar atpakaļejošu spēku šajā lietā.

69 Līdz ar to ir jāsecina, ka Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 79. punktā nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nospriežot, atsaucoties turklāt uz iepriekš minētā sprieduma lietā *MIP Metro*/ITSB — *Tesco Stores* ("METRO") 41. punktu, ka no 1995. gada īstenošanas regulas 16. un 20. noteikuma, lasot tos kopsakarā, izriet, pirmkārt, ka ITSB ir tiesības lūgt iesniegt agrākās preču zīmes reģistrācijas pagarināšanas pierādījumu, ja pēc iebildumu raksta iesniegšanas datuma šīs preču zīmes reģistrācijas termiņš tuvojas beigām un, otrkārt, no šīm pašām tiesību normām neizriet, ka iebildumu iesniedzējam ir pienākums šādu pierādījumu iesniegt pēc savas iniciatīvas.

70 Jāpiebilst, kā turklāt Pirmās instances tiesa nosprieda iepriekš minētā sprieduma lietā *MIP Metro*/ITSB — *Tesco Stores* ("METRO") 41. un 46. punktā, ka šādi ITSB piešķirtās pilnvaras lūgt agrākās preču zīmes reģistrācijas pagarināšanas pierādījumu var tikt pamatotas arī ar Regulas Nr. 40/94 76. pantu.

71 No tā izriet, ka pirmais apelācijas sūdzības pamats ir noraidāms kā nepamatots.

Par otro pamatu, kas attiecas uz Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punkta pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

72 Ar otro pamatu *Anheuser-Busch* iebilst, ka Pirmās instances tiesa ir nospriedusi, ka Apelāciju padome varēja ņemt vērā pagarināšanas apliecību un tai nebija jāīsteno rīcības brīvība, kas tai piešķirta ar Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punktu un kas apstiprināta 2007. gada 13. marta spriedumā lietā C-29/05 P ITSB/*Kaul* (Krājums, I-2213. lpp., 43. punkts).

73 Uzskatot, ka pagarināšanas apliecība ir iesniegta noteiktajā termiņā un ka nebija piemērojams Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punkts, Pirmās instances tiesa esot pārkāpusi ne tikai procesuālo tiesību normas saistībā ar pierādījumu iesniegšanu noteiktajā termiņā iebildumu procesu ITSB ietvaros, iebildums, kas tika izskatīts pirmā pamata ietvaros, bet arī pašu minēto 74. panta 2. punktu.

74 ITSB norāda, ka, tā kā *Budvar* preču zīmes R 238 203 reģistrācijas pagarināšanas pierādījuma iesniegšanai nebija saistošs neviens specifisks termiņš, Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punkts izskatāmās lietas apstākļiem nebija piemērojams un Apelāciju padomei tātad nebija jāīsteno tajā paredzētā rīcības brīvība.

75 *Budvar* apgalvo, ka, tā kā iebildumu iesniedzējam nav pienākuma iesniegt pagarināšanas apliecību jebkādā termiņā, izskatāmajā lietā nav notikusi "novēlota iesniegšana". Pirms lēmuma pieņemšanas par iebildumiem ITSB būtu pēc savas iniciatīvas jāizvērtē, vai iebildumu pamatojumā izvirzītās tiesības ir spēkā esošas. Neesot nozīmes brīdim, kurā iebildumu iesniedzējs ir iesniedzis agrākās preču zīmes, kuras īpašnieks tas ir, reģistrācijas pagarināšanas apliecību, vai jautājumam par to, vai tas to patiešām ir iesniedzis.

Tiesas vērtējums

76 Ar otro pamatu *Anheuser-Busch* iebilst, ka Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pārsūdzētā sprieduma 71. punktā nospriežot, ka attiecībā uz strīdus lēmumu nevar pamatoties uz jebkādu Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punkta pārkāpumu saistībā ar pagarināšanas apliecības ņemšanu vērā.

77 Tā kā, pēc *Anheuser-Busch* domā, minētā apliecība nav iesniegta ITSB atbilstoši Regulas Nr. 40/94 42. panta 3. punktam noteiktajā termiņā, runa esot par pierādījumu, kurš minētās regulas 74. panta 2. punkta izpratnē nav iesniegts laicīgi. Līdz ar to ITSB varēja ņemt to vērā, tikai īstenojot pilnvaras, kuras tai šajā sakarā ir piešķirtas ar šo pašu normu, noraidīt pierādījumus, kas iesniegti novēloti. Izskatāmajā lietā ITSB šīs pilnvaras neesot īstenojis, jo tas kļūdaini esot uzskatījis, ka pierādījums ir iesniegts laicīgi.

78 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka no šī sprieduma 69. punkta izriet, ka Pirmā instances tiesa nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatot, ka izskatāmajā lietā iebildumu iesniedzējam nebija pienākuma preču zīmes R 238 203 reģistrācijas pagarināšanas pierādījumu iesniegt termiņā, kas noteikts atbilstoši Regulas Nr. 40/94 42. panta 3. punktam.

79 Tā kā pagarināšanas apliecība tika iesniegta laicīgi, Pirmās instances tiesa pamatoti nosprieda, ka ITSB, lai varētu ņemt vērā šo pierādījumu, nebija jāīsteno pilnvaras, kas tam piešķirtas ar minēto 74. panta 2. punktu.

80 Līdz ar to otrais apelācijas sūdzības pamats ir noraidāms kā nepamatots.

Par trešo pamatu, kas attiecas uz Regulas Nr. 40/94 43. panta 2. un 3. punkta pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

81 Ar trešo pamatu *Anheuser-Busch* norāda, ka Pirmās instances tiesa ir pārkāpusi Regulas Nr. 40/94 43. panta 2. un 3. punktu, nospriežot, ka *Budvar* savu iebildumu pamatojumam iesniegtie preču zīmes R 238 203 izmantošanas pierādījumi bija pietiekami.

82 *Budvar* iesniegtais izmantošanas pierādījums gandrīz pilnībā pierādīja tikai citas preču zīmes, proti, preču zīmes Nr. 674 530, izmantošanu, kurā stilizētā veidā bija ietverti vārdi "Budweiser Budvar". Tomēr šo pēdējo minēto preču zīmi neesot ņēmusi vērā nedz Apelāciju padome, nedz Pirmās instances tiesa, jo tā, salīdzinot ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi, nepiešķir agrākas tiesības.

83 Tomēr no 2007. gada 13. septembra sprieduma lietā C-234/06 P *Il Ponte Finanziaria*/ITSB (Krājums, I-7333. lpp.) 81.–86. punkta izrietot, ka vienas reģistrētas preču zīmes izmantošanas pierādījums vienlaicīgi nevar būt pierādījums citas reģistrētas preču zīmes izmantošanai. Pirmās instances tiesai būtu bijusi jāizvērtē šī principa piemērojamība izskatāmajā lietā.

84 *Anheuser-Busch* uzskata, ka Pirmās instance tiesai būtu bijis jāveic šis vērtējums, jo tā apgalvoja, ka *Budvar* kā izmantošanas pierādījumi iesniegtie dokumenti neatbilda Regulas Nr. 40/94 43. panta 2. un 3. punktā paredzētajiem kritērijiem, un tā šos pierādījumus apšaubīja it īpaši attiecībā uz preču zīmes izmantošanas raksturu, proti, veidu, kādā tā redzama uz pašām precēm.

85 Tātad Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 112. punktā kļūdaini esot uzskatījusi, ka *Anheuser-Busch* neesot apstrīdējusi faktu, ka attiecīgie dokumenti attiecās uz preču zīmes R 238 203 izmantošanu.

86 ITSB pirmām kārtām apgalvo, ka trešais apelācijas sūdzības pamats esot nepieņemams divu iemeslu dēļ.

87 Pirmkārt, runa esot par jaunu pamatu, kurš groza Pirmās instances tiesā iesniegtās lietas priekšmetu, lai gan šāda jauna pamata iesniegšana esot aizliegta ar Tiesas Reglamenta 113. panta 2. punktu un 116. panta 2. punktu, jo Tiesas pārbaude esot ierobežota ar Pirmās instances tiesas uz tajā izvirzītajiem pamatiem sniegtajām atbildēm.

88 Tas tā esot vēl jo vairāk tādēļ, ka Pirmās instances tiesas spriedums, kurš bija apelācijas sūdzības, kurā pasludināts iepriekš minētais spriedums lietā *Il Ponte Finanziaria*/ITSB, priekšmets, *Anheuser-Busch* prasības pieteikuma Pirmās instances tiesā iesniegšanas brīdī jau bija taisīts, un līdz ar to nekas neliedza *Anheuser-Busch* pamatu šajā sakarā iesniegt [minētajā] prasības pieteikumā.

89 Otrkārt, no pārsūdzētā sprieduma izrietot, ka Pirmās instances tiesa apdomīgi norādīja, ka *Budvar* iesniegtie pierādījumi pierādot vārda "budweiser" izmantošanu "dažādos veidos". Turpretī Pirmās instances tiesa nevienā brīdī neesot apgalvojusi, ka preču zīmes R 238 203 izmantošana esot pierādīta, pamatojoties uz izmantošanas pierādījumiem attiecībā uz preču zīmi Nr. 674 530. Ja Pirmās instances tiesa būtu rīkojusies šādi, tā turklāt būtu norādījusi uz to, ka izskatāmajā lietā ir piemērojams Regulas Nr. 40/94 15. panta 2. punkta a) apakšpunkts.

90 Pirmās instances tiesas no *Budvar* iesniegtajiem pierādījumiem izdarītais secinājums, proti, ka šie pierādījumi apstiprinot preču zīmes R 238 203 faktisko izmantošanu, tostarp viena vārda veidā, turklāt esot fakta konstatācija, kas neietilpst Tiesas kontrolē.

91 Turklāt, pat pieņemot, ka minētais pamats būtu pieņemams, ITSB norāda, ka šis pamats katrā ziņā nav pamatots, jo tas ir balstīts uz faktu sagrozīšanu.

92 Visbeidzot Tiesas iepriekš minētajā spriedumā lietā *Il Ponte Finanziaria*/ITSB ieviestais princips izskatāmajā lietā nevar tikt piemērots, jo tā apstākļi izslēdzot jebkādu analoģiju. Šis princips esot piemērojams tikai tad, ja iebildumu iesniedzējs pamatoti ir izvirzījis divas dažādas preču zīmes un tās abas ir pakļautas izmantošanas pierādījuma prasībai. Tas tā esot tikai gadījumā, ja pastāvētu risks, ka preču zīmes izmantošanas pierādījums var palīdzēt izvairīties no citas preču zīmes noraidīšanas iebildumu ietvaros.

93 Tomēr šajā lietā tas tā neesot, jo preču zīme Nr. 674 530, kurā stilizētā veidā ir ietverti vārdi "Budweiser Budvar", tā kā tā nepiešķir agrākas tiesības, nevar tikt izvirzīta iebildumu procesā.

94 *Budvar* apgalvo, ka gan ITSB, gan Pirmās instances tiesa ir apstiprinājuši, ka tās iesniegtie pierādījumi skaidri pierādot preču zīmes izmantošanas raksturu, proti, izmantošanu attiecībā uz alu.

95 *Budvar* norāda, ka tā ir iesniegusi dokumentus, kuri pierāda preču zīmes R 238 203 izmantošanu, jo šī preču zīme ir redzama vismaz uz attiecīgajām precēm, proti, alu, kura reklāmas tā ir iesniegusi. Šie fakti esot skaidri ņemti vērā pārsūdzētā sprieduma 110.–115. punktā.

96 Turklāt esot izslēgta iespēja izskatāmajā lietā atsaukties uz iepriekš minēto spriedumu lietā *Il Ponte Finanziaria*/ITSB, jo tas attiecās uz jautājumu par to, vai preču zīmes izmantošanas pierādījums var būt citas preču zīmes izmantošanas pierādījums, turpretī šajā lietā preču zīmes R 238 203 faktiskās izmantošanas pierādījumu iebildumu iesniedzējs ir iesniedzis ar dažādu dokumentu, kuri pierāda vārda "budweiser" izmantošanu saistībā ar alu, palīdzību.

Tiesas vērtējums

97 Ar trešo pamatu *Anheuser-Busch* būtībā pārmet Pirmās instances tiesai, ka tā nav atcēlusi strīdus lēmumu tādēļ, ka, ņemot vērā regulas Nr. 40/94 43. panta 2. un 3. punktā paredzētos nosacījumus, *Budvar* iesniegtie dokumenti bija nepietiekami, lai pierādītu preču zīmes R 238 203 faktisko izmantošanu.

98 Pārsūdzētajā spriedumā šajā sakarā esot pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, jo attiecīgie dokumenti būtībā pierādot citas preču zīmes izmantošanu, proti, preču zīmes Nr. 674 530 [izmantošanu], kuru Apelāciju padome tomēr nav ņēmusi vērā, jo tā

nebija agrāka preču zīme Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta izpratnē. No iepriekš minētā sprieduma lietā *Il Ponte Finanziaria*/ITSB un it īpaši no tā 86. punkta izrietot, ka vienas reģistrētas preču zīmes izmantošanas pierādījums nevar būt vienlaicīgi citas reģistrētas preču zīmes izmantošanas pierādījums tādēļ, ka šī pēdējā minētā preču zīme esot pirmās preču zīmes nedaudz atšķirīgs variants.

99 Tomēr, kā pamatoti norāda arī ITSB, *Anheuser-Busch* izvirza pamatu, kurš nav Pirmās instances tiesā celtās prasības par strīdus lēmumu daļa.

100 Līdz ar to runa ir par jaunu pamatu, kurš paplašina lietas priekšmetu un kuru līdz ar to nevar izvirzīt pirmo reizi apelācijas procesa stadijā (skat. tostarp 2008. gada 18. decembra spriedumu lietā C-16/06 P *Les Éditions Albert René*/ITSB, Krājums, I-10053. lpp., 125. punkts).

101 Jānorāda, ka pārsūdzētā sprieduma 110. un 112. punktā Pirmās instances tiesa konstatēja, ka *Anheuser-Busch* neapstrīdēja faktu, ka attiecīgie dokumenti attiecās uz preču zīmes R 238 203 izmantošanu. Minētā sprieduma 114. punktā Pirmās instances tiesa norādīja, ka *Anheuser-Busch* Pirmās instances tiesā apgalvojusi, ka Apelāciju padomei būtu bijis jābalstās uz citiem apsvērumiem, piemēram, šīs preču zīmes izmantošanas raksturu Vācijā un Austrijā.

102 No tā izriet, ka Pirmās instances tiesa uzskatīja, ka lietas priekšmets, kurš tajā bija iesniegts, attiecās tikai uz jautājumu par to, vai attiecīgie dokumenti bija pietiekami, lai pierādītu preču zīmes R 238 203 faktisko izmantošanu, it īpaši attiecībā uz tās izmantošanas raksturu, un tas neattiecās uz jautājumu par to, vai šie dokumenti bija saistīti ar šīs vai tādas citas preču zīmes izmantošanu, kuru iebildumu iesniedzējs arī bija izvirzījis, bet kuru ITSB iebildumu procesa laikā bija noraidījis.

103 Līdz ar to pārsūdzētā sprieduma 114. punktā Pirmās instances tiesa ir tikai atbildējusi uz argumentiem, kuri tajā izvirzīti saistībā ar pirmo jautājumu, un nav aplūkojusi otro jautājumu, kurš turklāt tajā nav bijis izklāstīts.

104 Tomēr Tiesā *Anheuser-Busch* norāda, ka šis pēdējais jautājums ir aptverts ar prasības pieteikumu Pirmās instances tiesā, it īpaši ar tā trešo pamatu.

105 Tomēr no pašas pārsūdzētā sprieduma 110., 112. un 114. punkta redakcijas izriet, ka Pirmās instances tiesa nekādi nav neievērojusi šī pamata apjomu.

106 Turklāt argumentam, saskaņā ar kuru *Budvar* iesniegtie pierādījumi esot attiekušies uz citas preču zīmes, nevis tās, kuru Apelāciju padome kā vienīgo ņēma vērā, izmantošanu, nav pietiekamas saiknes ar trešo Pirmās instances tiesā izvirzīto pamatu, kas attiecās uz to, ka šie pierādījumi neatbilda nosacījumiem, kas prasīti, lai attiecīgā agrākā preču zīme tiktu uzskatīta par tādu, kura ir tikusi faktiski izmantota, un tātad šādu argumentu nevar uzskatīt par vienkāršu trešā pamata izklāstu.

107 Šis arguments ir saistīts ar iepriekš minētā sprieduma lietā *Il Ponte Finanziaria*/ITSB 81.–86. punktu, kuri attiecas uz pamatu, kas saistīts ar Regulas Nr. 40/94 15. panta 2. punkta a) apakšpunktu, lai gan *Anheuser-Busch* Pirmās instances tiesā izvirzītais trešais pamats attiecas uz minētās regulas 43. panta 2. un 3. punktu.

108 Katrā ziņā šī argumenta priekšmets atšķiras no trešā pamata prasībā atcelt tiesību aktu, jo tā mērķis nav apstrīdēt agrākās preču zīmes faktisko izmantošanu komercdarbībā, bet jautājumu par to, vai pierādījumi ir saistīti ar vienu vai drīzāk citu preču zīmi.

109 Līdz ar to trešais apelācijas sūdzības pamats ir noraidāms kā nepieņemams.

110 No iepriekš izklāstītā izriet, ka neviens no trim *Anheuser-Busch* savas apelācijas sūdzības pamatojumam izvirzītajiem pamatiem nevar tikt apmierināts un līdz ar to apelācijas sūdzība ir noraidāma kopumā.

Par tiesāšanās izdevumiem

111 Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz šī paša reglamenta 118. pantu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā ITSB un *Budvar* ir lūguši piespriest *Anheuser-Busch* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā tai spriedums ir nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

1) apelācijas sūdzību noraidīt;

2) *Anheuser-Busch Inc.* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

[Paraksti]